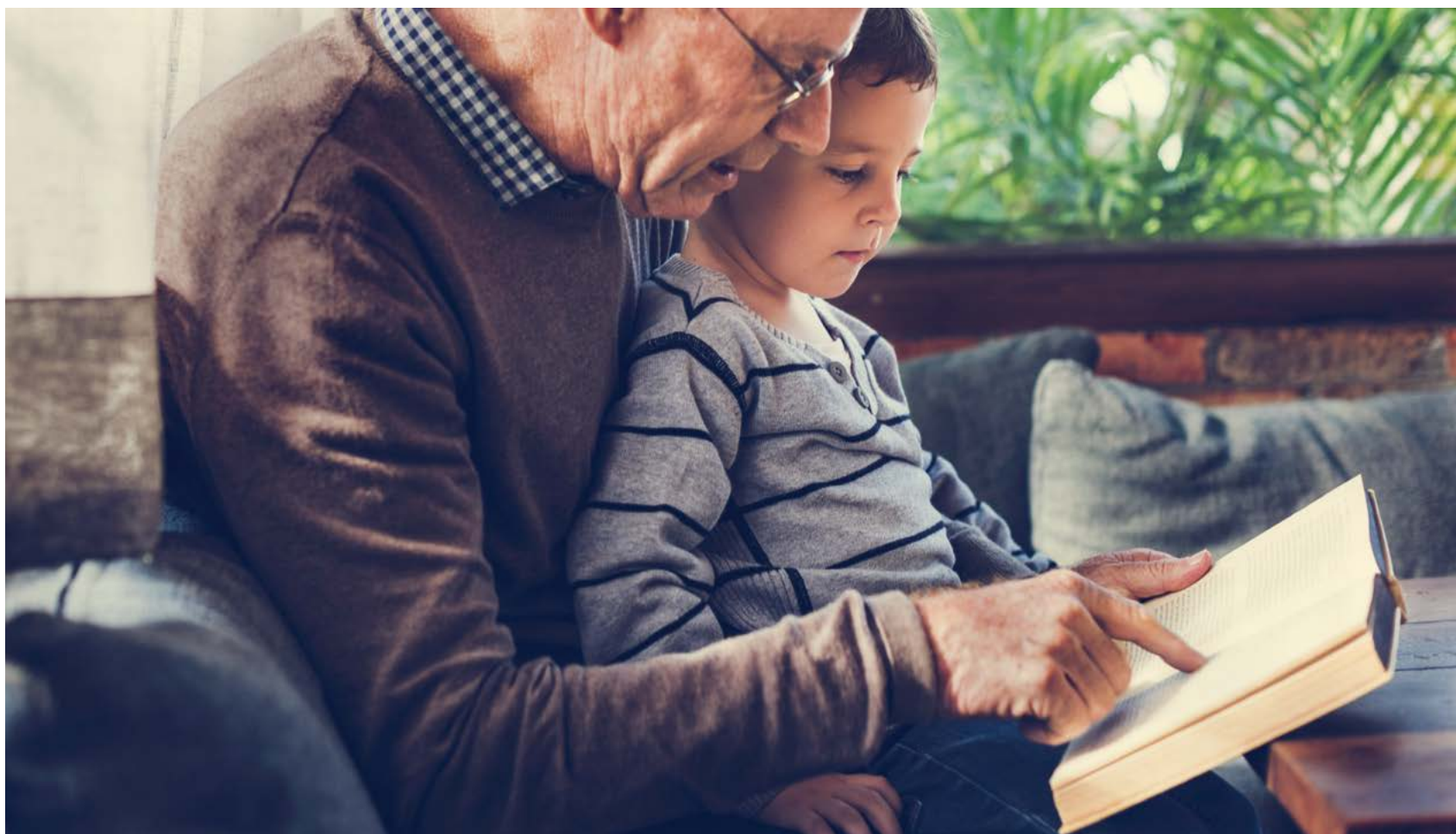

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Persona, família i societat

Dilluns que ve començarà una nova reunió ordinària de l'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola. Avui vull convidar-vos a conèixer i a treballar un document recentment aprovat per tots els bisbes espanyols, que porta per títol *El Dios fiel mantiene su alianza (Dt 7,9)**. No és un nou document doctrinal de la Conferència Episcopal Espanyola, sinó una proposta que ens convida a la reflexió i al diàleg sobre assumptes d'especial importància per a la vida eclesial i social.

La nostra societat experimenta canvis profunds en l'ordre social, econòmic i religiós. La recent pandèmia i la guerra a Ucraïna no han fet més que posar de manifest que el nostre món viu una situació de profunda crisi.

És per això que l'Església, en aquest document, vol oferir-nos la seva proposta de persona, família i societat. Tal com ens diu el papa Francesc a l'exhortació apostòlica *Amoris laetitia*: «En totes les situacions, l'Església sent la necessitat de dir una paraula de veritat i d'esperança» (AL 57).

L'Església creu en la dignitat de la persona des de la concepció fins al final de la vida. Déu ens ha regalat la vida. Ell és el nostre Pare i nosaltres els seus fills estimats. Déu ens crida a viure en comunió amb Ell i amb els nostres germans. Vivim aquest mandat?

La família és l'àmbit on es desenvolupa la persona. És una escola d'amor, perquè hi aprenem a estimar i a ser estimats. La família cristiana té la missió de transmetre la fe i el valor de la vocació a la vida laical, al ministeri ordenat i a la vida consagrada. Demanem al Senyor que les nostres famílies siguin un signe d'esperança i de ferment per a tota la humanitat.

Vivim en una societat on hi ha una preocupant manca d'amor, especialment pels més vulnerables. En aquest sentit, el papa Francesc ens convida a promoure una «revolució de la tendresa» (*Evangelii gaudium*, 88). Una revolució que ens ajudi a crear una civilització nova basada en la fraternitat universal que neix de ser fills i filles d'un mateix Pare.

L'Església vol oferir a la nostra societat el regal més important que ha rebut de Déu: la fe en Déu, Pare, Fill i Esperit Sant. La fe, viscuda en comunitat, és capaç de donar-nos l'esperança que necessitem per suportar les dificultats que es presentin a la nostra vida. La fe en Jesucrist ens ajudarà a caminar units cap a Déu i treballar amb creativitat per la dignitat de la persona i pel bé comú.

Benvolguts germans i germanes, tant de bo que aquest document ens ajudi a dialogar i a afavorir la trobada entre tots els membres de la nostra societat. Demanem a l'Esperit Sant que ens inspiri per crear comunitats que sàpiguen estar al servei de tots els homes i les dones del nostre món.

* Descarregueu l'arxiu PDF d'aquest llibre:
<https://acortar.link/L0m9Mw>

ENTREVISTA

La força evangelitzadora de la litúrgia

TEODOR SUAU

Durant prop de 30 anys, Mn. Teodor Suau ha col·laborat amb la secció «Fe i Pensament» de la revista *Serra d'Or*. Cada mes no ha faltat el seu segell en un dels dos articles publicats. El desembre passat va decidir posar punt final a aquesta relació, que tenia la finalitat «de fer el més proper possible el missatge de Jesús als lectors», afirma Mn. Suau, liturgista, degà del capítol de canonges de la catedral de Mallorca, i que ha estat professor i director del Centre d'Estudis Teològics de Mallorca.

Com definiria l'experiència d'aquests 30 anys d'articles?

Els meus articles han estat sempre un intent de llegir la realitat que ens afecta des de la perspectiva de l'Evangeli, fent-lo el més proper possible als lectors. La meua experiència ha estat òptima. Mantenir contacte amb gent que desconec i amb la qual no he mantingut gairebé mai comunicació ha suposat una experiència de gratuïtat que a mi m'ha fet molt de bé.

Els joves valoren prou la litúrgia?

No crec que existeixin «els joves». Hi ha una gran pluralitat de maneres de ser joves avui. La immensa majoria, molt allunyada de l'Església i, per tant, de la celebració. Malgrat això, estic convençut que la litúrgia és la millor forma de catequesi, com volien els sants pares. L'univers simbòlic, treballat, explicat i realitzat amb dignitat i fe, sempre convenç.

Creu que és una bona eina evangelitzadora?

Penso que la celebració de la fe, tal com la vol l'Església, és una eina immillorable per arribar als joves de totes les condicions. La bellesa continua essent avui, encara i gràcies a Déu, la porta del misteri. I una òptima eina d'evangelització. Però s'ha de fer des de la profunditat de la fe, vers el compromís amb els germans i buscant per sobre de qualsevol altra cosa l'experiència del Déu Trinitat.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Ens espera

A l'inici del curs passat dos infants, companys d'escola, van demanar als pares si els havien batejat quan van néixer. La pregunta estava motivada perquè alguns dels companys de classe havien començat la catequesi preparatòria per a la primera comunió. Efectivament, havien estat batejats. En saber-ho, van manifestar als pares que també volien fer-la i preparar-se anant a la catequesi. Un dels infants ho motivava dient: «M'han dit que pel baptisme ens fem de la colla de Jesús. Per què no me n'heu parlat per explicar-me qui és i que vol dir ser de la seva colla? Per què no m'heu explicat que puc fer la primera comunió?». Ja són a segon curs de catequesi. Aquest any participaran del pa eucarístic. Ho esperen amb il·lusió. Ho parlen entre ells i amb els pares.

La mare d'un d'aquests infants comentava amb el seu espòs: «Quan ens casarem, tu i jo érem catòlics força practicants. Veníem de grups juvenils de fe, en els que ens havíem implicat després de la confirmació. No sé ben bé perquè ens anàrem refredant i, sense perdre la fe, la nostra pràctica esdevingué molt intermitent, poc viscuda i poc comprome-

tedora. Ens refredàrem molt. No sé si a tu t'ha passat igual, però l'interès del nostre fill per fer la comunió m'ha trasbalsat. Fa dies que hi penso i potser tu i jo n'hauríem de parlar seriosament i veure si aquest fet, la comunió del nostre fill, no hauria de comportar un retorn a Jesús i el que ens comportava la seva amistat i seguiment. Sento un cert enyor de les estones de pregària que compartíem. Vols dir que l'entusiasme i decisió del nostre fill no ens parla i ens demana una resposta? Iniciar un camí de retorn, sabent qui ens espera. «Així, el meu retorn enmig vostre farà que tingueu una nova ocasió per a gloriar-vos de mi en Jesucrist» (Fl 1,26).

El Senyor passa i torna a passar. Cal estar disposats a acollir-lo. Fer-li un espai en el nostre cor, en la nostra vida. La seva gràcia sobrepasa les nostres petites o grans mesquineses, els nostres petits o grans oblits. Vol tenir-nos a prop. Ens espera. «Esquinceu-vos el cor, i no els vestits. / Convertiu-vos al Senyor, el vostre Déu, / que és compassiu i benigne, / lent per al càstig i ric en l'amor, / i que es desdiiu de fer el mal» (Jl 2,13).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Envueltos por la Misericordia

HNA. M. DE LOS ÀNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Al entrar, muy cerca del Vaticano, en la iglesia del Santo Espíritu, su impulso nos conduce hacia el centro de la nave. Casi sin darnos cuenta nos situaremos entre el grupo de personas que oran. Podríamos decir que es un lugar privilegiado; en la capilla de la izquierda encontramos a san Juan Pablo II, representado gozoso, dinámico, casi en diálogo con nosotros: con su brazo extendido nos invita a dirigir nuestra mirada y nuestro corazón hacia la capilla de la derecha, en ella santa Faustina Kowalska, apóstol de la Divina Misericordia, es anfitriona y nos sitúa ante el Señor que nos acoge y nos muestra su Misericordia.

Allí se ora ante el altar y ante la Eucaristía, insertos en una atmósfera

de Misericordia, el amor y la ternura nos envuelve, se expresan los sufrimientos personales y los de nuestro mundo. Cristo Resucitado nos da la paz, el perdón, el consuelo y la alegría, nos trasmite su salvación, nos hace llegar el amor del Padre.

Agradecidos, confesemos «Señor mío y Dios mío» y recibamos la bienaventuranza que el Señor proclama: «Bienaventurados los que crean sin haber visto» (Jn 20,29).

A María, Madre de Corazón misericordioso, le rogamos que nos ayude. Al recibir tanto Amor y Misericordia de su Hijo, deseamos responder agradecidos; con generosidad y sencillez, anhelamos amar y transparentar la misericordia en todos los instantes de nuestra vida.

Lectures de la missa diària i santoral

17. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Ac 4,23-31 / Sl 2 / Jn 3,1-8]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac, 155-166) i mr.; sant Robert, abat; beata Marianna de Jesús, vg.; beat Baptista Spagnoli, rel. carmelità.

18. □ Dimarts [Ac 4,32-37 / Sl 92 / Jn 3,7-15].

Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

19. □ Dimecres [Ac 5,17-26 / Sl 33 / Jn 3,16-21].

Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. □ Dijous [Ac 5,27-33 / Sl 33 / Jn 3,31-36].

Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ Divendres [Ac 5,34-42 / Sl 26 / Jn 6,1-15].

Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i dr. de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. □ Dissabte. [Ac 6,1-7 / Sl 32 / Jn 6,16-21].

Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. □ † Diumenge vinent, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.)

[Ac 2,14,22-28 / Sl 15 / 1Pe 1,17-21 / Lc 24,13-35]. Sant Jordi, soldat mr. (s.IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456). (La celebració litúrgica de sant Jordi es trasllada, enguany, a dilluns, 24 d'abril). Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

DIUMENGE II DE PASQUA O DE LA DIVINA MISERICÒRDIA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 2,42-47)

Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària. Tothom sentia un gran respecte, i els apòstols feien molts prodigis i miracles. Tots els creients vivien units i tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats i les altres coses que posseïen, per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú. Cada dia assistien unànimement al culte del temple. Després, a casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb senzillesa i alegria, cantant les lloances de Déu. Tot el poble els apreciava. Cada dia el Senyor afegia nova gent a la comunitat perquè fossin salvats.

Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.*

Lectura de la primera carta de sant Pere

(1Pe 1,3-9)

Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist. Pel gran amor que ens té, ens fa néixer de nou i ens ha donat una esperança viva, gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts. L'esperança que us dona és una heretat que res no pot destruir ni deteriorar ni macir, reservada dalt al cel per a vosaltres; creients com sou, el poder de Déu us guarda fins que obtingueu la salvació que ell té preparada perquè es reveli a la fi dels temps. Això us ha de donar una gran alegria, ni que ara, si convingués, us haguessin d'entristir per poc temps diverses proves. Si l'or, que al capdavall perdrà tot valor, ara és provat al foc, la vostra fe, més preciosa que l'or, també ha de ser provada perquè resulti mereixedora d'elogi, d'honor i de glòria el dia que Jesucrist es revelarà. Vosaltres, sense haver-lo vist, l'estimeu, i des d'ara, perquè heu cregut en ell, sense haver-lo vist, esteu plens d'una alegria tan gran i gloriosa que no hi ha paraules per a expressar-la, ja que teniu segura, com a fruit de la vostra fe, la salvació de les vostres ànimes.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

(Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó».

Quan vingué Jesús, Tomàs el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor». Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas».

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient». Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!». Jesús li diu: «¿Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist».

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 2,42-47)

Los hermanos perseveraban en la enseñanza de los apóstoles, en la comunión, en la fracción del pan y en las oraciones. Todo el mundo estaba impresionado, y los apóstoles hacían muchos prodigios y signos. Los creyentes vivían todos unidos y tenían todo en común; vendían posesiones y bienes y los repartían entre todos, según la necesidad de cada uno. Con perseverancia acudían a diario al templo con un mismo espíritu, partían el pan en las casas y tomaban el alimento con alegría y sencillez de corazón; alababan a Dios y eran bien vistos de todo el pueblo; y día tras día el Señor iba agregando a los que se iban salvando.

Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro

(1Pe 1,3-9)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor, Jesucristo, que, por su gran misericordia, mediante la resurrección de Jesucristo de entre los muertos, nos ha regenerado para una esperanza viva; para una herencia incorruptible, intachable e inmarcesible, reservada en el cielo a vosotros, que, mediante la fe, estáis protegidos con la fuerza de Dios; para una salvación dispuesta a revelarse en el momento final.

Por ello os alegráis, aunque ahora sea preciso padecer un poco en pruebas diversas; así la autenticidad de vuestra fe, más preciosa que el oro, que, aunque es perecedero, se aquilata a fuego, merecerá premio, gloria y honor en la revelación de Jesucristo; sin haberlo visto lo amáis y, sin contemplarlo todavía, creéis en él y así os alegráis con un gozo inefable y radiante, alcanzando así la meta de vuestra fe: la salvación de vuestras almas.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, soplo sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».

Tomás, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo».

A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomás con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomás: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomás: «¡Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto».

Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos han sido escritos para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

COMENTARI

«Feliços els qui creuran sense haver vist»

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Crist es manifesta vivent i donant la seva pau als apòstols. Els mostra els senyals de la seva passió; ells s'omplen d'alegria i Jesús els hi encarrega una missió: ser continuadors del que Ell havia realitzat. Els hi diu: «Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres» i per poder-ho dur a terme, «Rebeu l'Esperit Sant».

La paraula «apòstol», vol dir «enviat», per ser portadors de l'obra de Crist: perdonar, consolar, alliberar, donar amor i vida per sempre.

La gran experiència que els deixebles van tenir de Jesús ressuscitat, només és possible de creure i descriure des de la fe. No és estrany que Tomàs, un dels dotze, que aquell dia no estava amb els altres, no s'ho cregués. Necessitava tocar, veure i experimentar. Necessita més evidència per acceptar el que els altres deixebles li explicaven.

Potser nosaltres avui ens podem trobar molt propers a Tomàs; volem veure signes més clars i evidents per creure en la resurrecció de Jesús. Ens costa fiar-nos dels testimonis de persones creients i ens trobem, sovint, amb diferents qüestions que se'ns presenten com a contradiccions per creure. Els defectes, vicis i pecats de cristians i de dirigents de la comunitat es poden barrejar amb les nostres situacions personals, i resultar-nos com una autèntica barrera per creure en Jesús vivent, i proposar-nos seguir el seu missatge.

Necessitem que Jesús ens toqui, i deixar-nos tocar per Ell i que ens digui: «No siguis tan incrèdul. Sigues creient [...] ¿perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.»

Aquestes persones podem ser tots nosaltres que no hem tingut signes especialment extraordinaris, ni materials palpables de la resurrecció i divinitat de Jesús.

Creiem i volem seguir l'Evangelí, perquè ens fiem del testimoni dels apòstols i dels seus successors en les comunitats vives de l'Església.

Creiem per un do de gràcia de l'Esperit Sant, perquè ens ha ajudat a no encallar-nos en les qüestions que no han sigut prou bones ni exemplars; creiem perquè hem estat arropats per diferents persones, grups i comunitats que ens han ajudat i amb qui hem pogut compartir el gran do de la fe.

Sant Pere deia als primers cristians: «Vosaltres, sense haver vist Jesús, l'estimeu, i des d'ara, perquè heu cregut en ell, esteu plens d'una alegria tan gran i gloriosa que no hi ha paraules per expressar-la.»

Visquem amb alegria, que Jesucrist ha ressuscitat.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Assemblea Plenària de la CEE. Del proper dilluns, 17 d'abril, fins divendres, 21 d'abril, l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Joan Josep Omella, presidirà l'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola, a Madrid.

Ordenació episcopal i presa de possessió de Mons. Gerard Villalonga Hellín. El proper dissabte, 22 d'abril, a les 11 h, l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Joan Josep Omella, presidirà l'ordenació episcopal i presa de possessió de Mons. Gerard Villalonga Hellín a la Catedral de Menorca (Ciutadella).

AGENDA

Concert a l'església de Sant Gaietà a favor de la «Fundación Manos Providentes». El proper dimecres, 19 d'abril, a les 19.30 h, el *Cor de Barcelona* i la *Societat Coral Graciensa* interpretaran obres de diversos autors. Es tracta d'un concert solidari amb aportació voluntària (c/ Consell de Cent, 293).

Dansa contemplativa. El proper dimecres, 19 d'abril, a les 20 h, el monestir de Sant Pere de les Puel·les organitzarà un taller de dansa contemplativa a la Sala Madruï (entrada per c/ Dolors Monserdà, 31). Vespres a les 19.30 h (c/ Anglú, 55).

Asociación Adoradoras Esclavas del Sagrado Corazón. El proper dijous, 20 d'abril, a les 12.30 h, es farà la trobada en oració davant del Santíssim. A les 13 h, se celebrarà la missa (c/ Mallorca, 234).

Aula Mounier «Diàleg i guerra». El proper dijous, 20 d'abril, a les 19 h, l'Institut Emmanuel Mounier organitza una conferència a càrrec del Dr. Albert Llorca, «Diàleg i guerra». A la Sala Sant Jordi del Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231).

Concert a l'església de Sant Gaietà a favor de la «Fundación Mirada de Esperanza». El proper divendres, 21 d'abril, a les 19 h, recital de violí i piano amb la interpretació d'obres de Mozart i Rachmaninov, entre d'altres. Es tracta d'un concert solidari amb aportació voluntària (c/ Consell de Cent, 293).

Recés de Pasqua. El proper dissabte, 22 d'abril, de 10 a 17 h, el monestir de Sant Pere de les Puel·les organitzarà un recés de Quaresma amb la gna. Griselda Cos «I tu, qui dius que soc jo?». Preu indicatiu 30 €. Cal inscripció prèvia a: activitatspuelles@gmail.com (c/ Anglú, 55).

Jornada d'Apostolat Seglar de Catalunya. El proper dissabte, 22 d'abril, de 10 a 16.30 h, Mons. Sergi Gordo, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà la Jornada d'Apostolat Seglar de Catalunya. Aquesta trobada s'organitza en el marc del Postcongrés de Laics del 2020, avançant en un discerniment sobre el primer itinerari de l'esmentat congrés: *el Primer Anunci*.

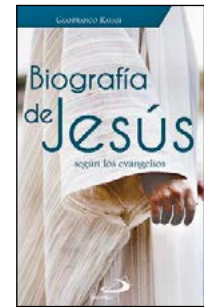
Ajudarà a la reflexió el catequeta i dibuixant de la diòcesi de Màlaga, Sr. Patxi Velasco. Les places són limitades. S'anirà confirmant a cada persona la seva inscripció. A la basílica de la Sagrada Família (c/ Mallorca, 401).

Curs apològic «Creure per parlar». El proper dissabte, 22 d'abril, a les 16.30 h, s'impartirà el curs per fonamentar la fe amb la raó. En aquesta sessió del «Creure per parlar», Mn. Ramon Corts, després d'haver abordat la qüestió de la Missa i la seva necessitat en la sessió anterior, s'endinsarà en si és possible celebrar la Missa de diverses maneres. Després, Georgina Belles, filòloga i educadora, explicarà quina ha de ser la relació entre l'home i la dona en un món que cada cop la desdibuixa més. A la basílica de la Puríssima Concepció (c/ Roger de Llúria, 70).

Terra Santa - Pelegrinatges 2023. Amb la Comissaria de Terra Santa de Barcelona, enguany s'organitzaran tres viatges de pelegrinatge a Terra Santa. Del 22 al 29 de juny; del 8 al 15 de setembre i del 19 al 26 d'octubre. Per a més informació trucar a: tels. 932 092 388 o 686 592 905 (c/ Santaló, 80).

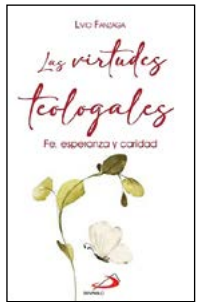
Consulta altres actes de l'agenda diocesana

Pablo Comunicación, intenta respondre la pregunta que Jesús fa «i vosaltres, qui dieu que soc jo?». Per tal de fer-ho és necessari acudir a les fonts que demostren un delicat equilibri entre la fe i la història. Malgrat la dificultat de separar la fe de les dades històriques, el cardenal Ravasi aconsegueix aproximar-se a la figura de Jesús des de diferents angles, tenint en compte els seus orígens, les paraules o gestos de la seva vida pública, entre d'altres.

Las virtudes teológicas. Fe, esperanza y caridad,

de Livio Fanzaga. En aquest llibre, de 232 pàgines, editat per San Pablo Comunicación, l'autor es fa la pregunta: a què es redueix el cristianisme sense la llum de la fe que il·lumina, sense la confiança que brolla de l'esperança i sense l'amor de Déu vessant els cors? A partir d'aquí, de manera senzilla es presenten les tres virtuts teològiques, que enforteixen la relació del creient amb Déu. Així, la crida a la santedat es concreta en una vida cristiana fonamentada sobre aquestes tres virtuts.

LLIBRES

Biografía de Jesús según los evangelios, de Gianfranco Ravasi. Aquest llibre, de 320 pàgines, editat per San

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Persona, familia y sociedad

El próximo lunes comenzará una nueva reunión ordinaria de la Asamblea Plenaria de la Conferencia Episcopal Española. Hoy quiero invitaros a conocer y a trabajar un documento recientemente aprobado por todos los obispos españoles, que lleva por título *El Dios fiel mantiene su alianza (Dt 7,9)**. No es un nuevo documento doctrinal de la Conferencia Episcopal Española, sino una propuesta que nos invita a la reflexión y al diálogo sobre asuntos de especial importancia para la vida eclesial y social.

Nuestra sociedad está experimentando cambios profundos en el orden social, económico y religioso. La reciente pandemia y la guerra en Ucrania no han hecho más que poner de manifiesto que nuestro mundo vive una situación de profunda crisis.

Es por ello por lo que la Iglesia, en este documento, quiere ofrecernos su propuesta de persona, familia y sociedad. Tal como nos dice el papa Francisco en la exhortación apostólica

Amoris laetitia: «En todas las situaciones, la Iglesia siente la necesidad de decir una palabra de verdad y de esperanza» (AL 57).

La Iglesia cree en la dignidad de la persona desde su concepción hasta el final de su vida. Dios nos ha regalado la vida. Él es nuestro Padre y nosotros sus hijos amados. Dios nos llama a vivir en comunión con Él y con nuestros hermanos ¿Vivimos este mandato?

La familia es el ámbito donde se desarrolla la persona. Es una escuela de amor, porque en ella aprendemos a amar y a ser amados. La familia cristiana tiene la misión de transmitir la fe y el valor de la vocación a la vida laical, al ministerio ordenado y a la vida consagrada. Pidamos al Señor que nuestras familias sean un signo de esperanza y fermento para toda la humanidad.

Vivimos en una sociedad en la que hay una preocupante falta de amor, especialmente por los más vulnerables. En este sentido, el papa

Francisco nos invita a promover una «revolución de la ternura» (*Evangelii gaudium*, 88). Una revolución que nos ayude a crear una nueva civilización basada en la fraternidad universal que nace de ser hijos e hijas de un mismo Padre.

La Iglesia quiere ofrecer a nuestra sociedad el regalo más importante que ha recibido de Dios: la fe en Dios, Padre, Hijo y Espíritu Santo. La fe, vida en comunidad, es capaz de darnos la esperanza que necesitamos para sobrellevar las dificultades que se presenten en nuestra vida. La fe en Jesucristo nos ayudará a caminar unidos hacia Dios y a trabajar con creatividad por la dignidad de la persona y por el bien común.

Queridos hermanos y hermanas, ojalá que este documento nos ayude a dialogar y a favorecer el encuentro entre todos los miembros de nuestra sociedad. Pidamos al Espíritu Santo que nos inspire para crear comunidades que sepan estar al servicio de todos los hombres y mujeres de nuestro mundo.

* Descárgate el archivo PDF de este libro:
<https://acortar.link/L0m9Mw>

